

שלמה קורן

נאו-ריאליזם באפור-ירקרק / ידיעות אחרונות / 17.4.59 / תע' יחיד / גלריה "צ'מרנינסקי", תל-אביב

ציפורים בודדות ועגמות, עיפות מכדי להפחיד בכיעורן, אדמה מנוקבת בכלונסאות פלדה וחרוצה מסילות רכבת, סירות בודדות צפות על מרחב ים ערפילי - אלה הם אחדים מנושאי ציוריו של שלמה קורן בן ה-26, בתערוכת היחיד הראשונה שלו בגלריה "צ'מרנינסקי" בתל-אביב. שלמה קורן, יליד הארץ ובוגר ביה"ס "בצלאל", מוצא את מחייתו כמורה לגראפיקה. אולם בעוד שרבים מהציירים, העוסקים במקצוע זה, סובלים מהשפעותיו על יצירתם - אין אנו מוצאים השפעה שלילית זו אצל קורן.

ציורו של קורן הוא חלק מהזרם הנאו-ריאליסטי, המופיע במקביל במרכזיו השונים של הציור העולמי בשנים האחרונות.

נאו-ריאליזם זה אינו בא כריאקציה לציור האבסטרקטי או כזרם הנפרד ממנו עקרונית. ההפך הוא הנכון: אמצעי הביטוי האבסטרקטיים מגויסים לעיתים תכופות לשימוש פונקציונלי בציור זה, הן מבחינת השימוש המשמעותי והטכני בצבע והן כעזר לפתרון בעיות קומפוזיציה. הכביש בציור "נוף" - הינו, ללא ספק, פתרון אבסטרקטי מקובל לתנועה מבלי ששימוש זה יפגום בציור כציור ריאליסטי.

קורן אינו מנסה לקבוע זיקה מחייבת בין ציוריו לבין עולם רוחני מסוים ומסתפק בהעברתם דרך פריזמה חווייתית-רגשית משלו, המקנה להם גוון לירי-מיסטי במידת מה. נראה לנו, שכוחו העיקרי של שלמה קורן טמון בציורי הנוף. ציורי הפנים והדומם, על אף היותם נאים כשלעצמם, הינם מוצר מקובל של "התקופה האפורה", ששטפה את הציור האירופי (והישראלי) בעשור האחרון.

ציורי הנוף, לעומת זאת, כבר נושאים עליהם חותם אישי בולט במיוחד - הציור "מזחים", בו מצא הצייר פתרון משכנע לגושי האבן העצומים המוצבים במרחב מיימי. יפים גם הציורים "נוף", "סירות בירוק" וכן "נוף בהולנד".

חיתוכי העץ של שלמה קורן, המוצגים באותה תערוכה, מקוריים פחות מציורי השמן, אך מצטיינים בניקיון טכני ובצמצום נאות.